

INDIVIDUÁLNÍ VĚDOMÍ

Když se vědomí rozprostře do dimenzí, vznikne prostor, kde se může začít projevat jako něco konkrétního.

Dimenze vytvářejí různé úrovně vnímání, ale samy o sobě ještě nejsou „někým“. Jsou spíš jako prostředí, jako různé kvality světla, ve kterých se může objevit forma.

A právě v tomto prostředí se rodí individuální vědomí, první jemné oddělení od univerzálního Zdroje, které umožňuje, aby existovalo „já“.

Individuální vědomí není duše v plném slova smyslu.

Je to spíš první jiskra identity, první okamžik, kdy se vědomí začne vnímat jako něco jedinečného.

Je to bod, ve kterém se univerzální vědomí stáhne do určité perspektivy, do určitého úhlu pohledu.

Tím vzniká možnost prožívat, rozhodovat se, učit se a růst. Bez individuálního vědomí by nebylo možné, aby zkušenost měla subjekt, který ji prožívá.

Individuální vědomí vzniká v rámci dimenzí, protože právě dimenze poskytují různé úrovně oddělení, různé kvality vnímání a různé zákonitosti reality.

V nižších dimenzích se individuální vědomí učí základní orientaci, co je já, co je druhý, co je svět.

Ve vyšších dimenzích se učí rozpoznávat, že jeho identita je jen dočasná forma, skrze kterou proudí něco mnohem většího.

V každé dimenzi se individuální vědomí projevuje jinak, ale jeho podstata zůstává stejná, je to jedinečný úhel pohledu Zdroje.

